

Jaarbeeld 2019

Daar doe ik aan mee!

meetellen
en meedoen

Voorwoord

VTV maakt, door de inzet van vrijwilligers, meedoen mogelijk voor mensen met een beperking. Dat was ook in 2019 onze ambitie!

Ons uitgangspunt is het VN-verdrag. Daarin staat dat mensen met een beperking niet alleen recht hebben op meedoen in de maatschappij, ze hebben ook recht op keuzevrijheid.

Wat doet VTV?

VTV (Vrijtijdsbesteding, Thuishulp en Vormingsactiviteiten) biedt aan mensen met een beperking een samenhangend aanbod van vrijetijds- en vormingsactiviteiten. Mensen die ondersteuning nodig hebben bij het invullen van hun vrije tijd en het participeren in de maatschappij. Ons aanbod levert een bijdrage aan de kwaliteit van hun bestaan. We maken deze ambitie waar met hulp en steun van vele vrijwilligers.

*Een samenhangend aanbod van vrijetijds-
en vormingsactiviteiten.*

Onze activiteiten

VTV biedt mensen met een beperking 3 diensten aan: Groepsactiviteiten, Vrijwillige Thuishulp en Beweegcoach. Onze creatieve, steunende en sportieve activiteiten richten zich op het versterken van zelfredzaamheid, doorbreken van het isolement, uitbreiden van het sociaal netwerk en meedoen in de maatschappij. In dit jaarbeeld laat VTV haar deelnemers en haar vrijwilligers aan het woord, zij kunnen als geen ander aangeven welke waarde ons werk heeft.

Veel leesplezier!

Hartelijke groet,

Agnette Overdevest
Manager VTV Zuid Holland Noord

Vrijwilliger Eetcafé in buurthuis 'Op Eigen Wieken' te Leiden

"Het voelt totaal niet als een verplichting om hier op zo'n vrijdagavond met acht mensen uit woonzorginstellingen te zitten. Ze vinden alles lekker en genieten zo van het eten en het hele uitje en daarom genieten wij, ik en mijn collega, ook. Het vraagt wel 100% aandacht want de meeste deelnemers moeten met van alles geholpen worden. Wij verdelen het eten en bij sommigen moeten we het ook klein snijden. Ik heb er eentje naast me bij wie ik altijd moet opletten dat hij het niet in één keer opschrokt ook al is het heet en de stukken te groot. Niet iedereen kan alleen naar het toilet. Wij zitten altijd op vaste plaatsen want ze zijn erg gesteld op duidelijkheid en vaste gewoonten. We kletsen met elkaar en het is altijd gezellig. Eigenlijk verloopt zo'n avond altijd een beetje hetzelfde maar het is nooit saai.

Voorheen zaten we meestal met zo'n veertig deelnemers te eten in het oude gebouw van het VTV. Sinds die locatie is opgeheven zitten we nu dus nog maar met acht deelnemers hier in het buurthuis van de Merenwijk. Meer is niet mogelijk omdat de overige plekken zijn bestemd voor de mensen uit de buurt. Het hele idee erachter is meer integratie.

Dat gebeurt ook, er is wel contact tussen de buurtbewoners en onze deelnemers.

De meeste wijkbewoners zijn nu echt wel een beetje gewend geraakt aan deze mensen en dat is al winst. Wij moesten in het begin wel vaak uitleggen dat onze deelnemers er normaal uitzien maar niet altijd in staat zijn

om te kunnen reageren op een vraag of opmerking. Voor hen is dat dan ongemakkelijk. Nu hebben ze echt hun plekje wel hier. Ik vind het geweldig dat we hier met open armen zijn ontvangen en we willen hier ook niet meer weg. Het is wel jammer dat we niet méér deelnemers kunnen meenemen want ik zou dit iedereen gunnen.

Het is wel jammer dat we niet méér deelnemers kunnen meenemen.

Ik werk in een ijzerwarenwinkel en zit dus de hele dag tussen de schroefjes en de moertjes. Leuk werk, maar dit doe ik er graag naast. Acht jaar heb ik schaatsles gegeven aan deelnemers van het VTV maar toen ik een paar jaar geleden was gestopt omdat het te zwaar werd begon ik dit werk na een tijdje toch weer te missen. Nu doe ik dus dit eetcafé en bowlen op zondag. Het hoort bij mijn leven en ik zou niet anders willen. Ik leer van hen dat je nooit op het uiterlijk van een mens moet afgaan. Zij hebben geen oordelen en zijn altijd zichzelf, heel puur. Behalve dat het leerzaam is heb ik ontzettend veel lol met ze. Het is elke keer weer een feestje!"

Eetcafé in Buurthuis 'Op Eigen Wieken'

Het wordt langzaam steeds warmer en gezelliger op deze kille vrijdagavond in buurthuis "Op Eigen Wieken" in de Leidse Merenwijk. De buurtbewoners betalen bij een tafel bij de deur €8,- voor een driegangenmenu. Hier hebben zij zich al minstens een week geleden voor ingeschreven want het is zoals altijd volle bak. De drie Marokkaanse 'powervaders' koken zoals gewoonlijk de sterren van de hemel. Trots vertelt één van hen dat 'hun' buurthuis het actiefst is van heel Leiden; 7 dagen per week open, alle avonden activiteiten, een jaarlijkse buurt-BBQ met 400 buurtbewoners! Ze heten 'powervaders' omdat ze kracht en samenhang geven aan deze flatwijk met relatief veel armoede. De meesten hebben een fulltime baan en doen dit er vrijwillig bij.

Ook de deelnemers van het VTV behoren ondertussen tot de vaste gezichten van deze avond. De één heeft een vast plekje op een bank bij de deur en mompelt daar wat voor zich uit. Een ander zit al handenwrijvend aan tafel en kan duidelijk bijna niet wachten op de gerechten. De twee vrijwillige begeleidsters houden hun deelnemers goed in de gaten. Zolang zij daar zitten als baken van veiligheid voelen de deelnemers zich prima in alle reuring van die avond. Ze laten zich het eten goed smaken. Sterker nog: alles gaat schoon op en ze krijgen zelfs nog een tweede en derde keer opgeschept van de aardappelpuree met stoofvlees en rode kool en ook dat verdwijnt heel snel. Het toetje met ijs en bavarois geeft hele blije gezichten en wordt ook met overgave opgesmikkeld. Misschien eten de buurtbewoners wat netter en langzamer omdat zij hele gesprekken met elkaar voeren maar ook zij laten zich het goed smaken. Er komen veel alleenstaande ouderen op zo'n avond maar ik zie ook een enkel gezin erbij. Iedereen is hier welkom.

alles gaat schoon op en ze krijgen zelfs nog een tweede en derde keer opgeschept.

Wie somber is over integratie en de verharding van de samenleving zou hier eens mee moeten eten. Je krijgt gegarandeerd een warm gevoel in je buik én in je hart.

Activiteiten

*Een certificaat halen,
sporten of gewoon gezellig
koken en eten.*

Kreeg hulp van de sportconsulent van VTV

“Mijn ambulante begeleidster van Gemiva heeft er voor gezorgd dat ik hulp kreeg van Joeri. Ik zat wel in een G-team van korfbal en dat was best leuk maar we hadden maar één keer per maand een wedstrijd en dat vond ik echt veel te weinig. Hij heeft er toen voor gezorgd dat ik elke week naar een sportschool kon. Dat was in het begin best leuk met een groepje maar later moest ik het toch meer alleen doen en dan wist ik nooit of ik het goed deed want je moest alles zelf doen met je eigen schema in je hoofd. De loopband, steppen en fietsen vond ik dan nog wel leuk maar de rest niet. Nu heb ik gevraagd of ik dan in een groepje buiten kan hardlopen en oefeningen doen.

Dan wil ik graag iemand erbij die mij in de gaten houdt om te kijken of ik alles goed doe.

Nu heb ik gevraagd of ik dan in een groepje buiten kan hardlopen en oefeningen doen.

Ik heb sport nodig zodat ik beter kan ontspannen.

Ik werk halve dagen bij de afdeling montage van DZB en daar raak ik vaak gespannen van. Daarom werk ik nu maar halve dagen omdat ik autistisch ben. Er werken zoveel soorten mensen en het is best gezellig maar sommigen doen weleens gek en raar, die storen mij dan. De pauze is zo kort dat ik niet even naar buiten kan. Als ze mij storen kan mijn karakter wel eens omslaan, dan ben ik het zo zat. Ik wil geen ruzie dus dan zeg ik maar niks. Aan het eind van de ochtend zijn mijn benen dan helemaal stijf.

Joeri heeft mij een lijstje gegeven met wat ik kan gaan doen en dat ga ik bekijken met mijn begeleidster. Nu ligt alles stil in verband met dat virus maar straks ga ik het uitproberen want ik wil heel graag sporten. Nu loop ik maar veel overal heen, naar mijn werk en naar de winkel. Dat helpt ook wel een beetje.”

Cursusbegeleider schildersclub Picasso, VTV Den Haag

“Het is zulk dankbaar werk als ik zie met welk plezier de deelnemers komen. Voor hen is die maandagavond samen schilderen een belangrijk onderdeel van hun bestaan, iets waar ze telkens naar uitkijken. De groep is heel divers qua leeftijd en zelfstandigheid maar er valt eigenlijk nooit een onvertogen woord. Iedereen is eigenlijk altijd heel positief en dat is best bijzonder. Regelmatig werken we toe naar iets speciaals, we hebben bijvoorbeeld dit jaar een expositie gehad over Rembrandt in het Atrium van het stadhuis van Den Haag. Wat waren we trots, je ziet ze dan groeien. Als alles daar hangt in dat mooie licht dan zie je pas goed waar je het voor doet.

*Als alles daar hangt in
dat mooie licht dan zie je pas
goed waar je het voor doet.*

Het gaat ook weleens mis omdat de communicatie wel eens moeizaam is. Het vergt allemaal veel organisatie om af te stemmen met de begeleiders van de deelnemers en de taxi's en de locatie. We deden dit jaar mee aan een ontwerpwedstrijd voor het beste beeldmerk voor de Special Olympics die deze zomer in Den Haag wordt gehouden (gaat niet door i.v.m. corona-crisis).

Voor de bekendmaking van de winnaar werden we verwacht op het terrein van de Volvo Ocean Race op het strand. Eén van onze deelnemers, die moeilijk loopt, was afgeleverd op de verkeerde plek en kon onmogelijk zonder rolstoel naar ons toekomen. Toen heb ik geregeld dat hij werd opgehaald met een soort brancardwagentje van het EHBO-team. Daar hebben ze het nu nog regelmatig over, voor hen was dat een hele belevenis. Die avonden zijn nooit standaard en de deelnemers, de vrijwilligers en ik beleven er veel plezier aan. Zelf een schilderij maken is zo tastbaar en zichtbaar, daar wordt iedereen een beetje gelukkiger van.”

Cursusbegeleider schildersclub Picasso, VTV Den Haag

*Zelf een schilderij maken is zo tastbaar
en zichtbaar, daar wordt iedereen een beetje
gelukkiger van.*

Moeder van vier kinderen

Waarvan drie (8, 6 en 4) met een beperking die hulp krijgen via Vrijwillige Thuishulp

"Het heeft lang geduurd voordat duidelijk werd wat er aan de hand was met onze zoon Levi, van nu acht jaar. Het bleek dat hij autisme, ADHD en een leerachterstand had door het Nance Horan syndroom. We hebben de andere twee kinderen toen ook maar laten testen en die bleken het ook te hebben. De oudste van 18 is uit een eerdere relatie van mijn man en ik bleek de drager te zijn. Toen ik hoorde dat ze alle drie wat mankeren was het alsof ik een klap in mijn gezicht kreeg. Je krijgt er automatisch een strippenkaart voor het ziekenhuis bij want ze hebben ook lichamelijke afwijkingen (staar en tandafwijkingen). Maar ja, je kunt ze niet terug sturen, hè? Zou ik ook niet willen trouwens want ik houd heel veel van mijn drukteschoppers.

Ze horen er wat mij betreft allemaal bij en ik vond het gezellig als ze er waren.

Een paar jaar geleden kreeg ik plotse-ling bezoek van een meneer van de Raad voor de Kinderbescherming.

Het bleek dat één van onze burens een melding had gedaan met een vermoeden van kindermishandeling. Ja, er wordt af en toe hier flink gegild in huis. Dat komt omdat ze door hun beperking samen toch best heftig zijn en elkaar ook aardig dwars kunnen zitten. Ik heb die man binnengelaten en hem zijn onderzoek laten doen en gezegd dat hij altijd terug mocht komen. Van deze meneer kreeg ik de tip VTV in te schakelen en toen is bij ons de Vrijwillige Thuishulp gestart. We kregen een studente die wekelijks een middag wat leuks ging doen met Levi. Een fijne kordate meid die vaak ook nog de twee jongsten mee-nam naar buiten. Dan had ik zomaar even wat meer tijd voor een ander kind of voor mezelf. Later hebben we voor alle drie de kinderen een 'maatje' gekregen, dat was heel luxe. Wel is het zo dat je bij de ene student geen omkijken hebt en bij een ander moest ik echt helpen om haar aan de gang te krijgen. Het zijn namelijk studenten die dit als stage doen. Je wordt hierin dan ook begeleid vanuit VTV en er zijn regelmatig evaluaties. Ik ga dan toch zo iemand niet wegsturen want dat vind ik ook zo sneu. Ze horen er wat mij betreft allemaal bij en ik vond het gezellig als ze er waren. Ze mochten ook altijd mee-eten. Het heeft voor mij echt meerwaarde want aan een goed maatje heb je echt wat. Er ontstaat toch vaak een vertrouwensband en dan vertelt een kind ook weleens wat hij niet met mij deelt. Ik vind dat alleen maar fijn om te horen. Met één maatje hebben we nog steeds contact. Ze komt op verjaardagen en neemt de kinderen soms mee voor een uitje.

Hopelijk kunnen we snel weer starten met de Vrijwillige Thuishulp.

Met een gezin als de onze moet je er wel de humor van in blijven zien. Mijn man en ik plannen 1x per jaar een etentje samen en daarnaast hebben we beiden ook nog ons werk. Het is voor mij een zegen dat ik er ook even uit ben en kan zorgen voor dementerende ouderen. Hopelijk kunnen we snel weer starten met de Vrijwillige Thuishulp want door het coronavirus is er nu alleen maar online contact. Dat schiet toch niet zo op met kinderen als de onze dus ik wil graag weer starten met de maatjes."

Vrijwilliger VTV Delft

“Als ik 's avonds terugkom van een activiteit bij VTV bruis ik gewoon van de energie. Ik word er heel gelukkig van omdat het hen zo blij maakt. Op dinsdag ben ik coördinerend vrijwilliger, dan zorg ik voor de mensen die er vroeg zijn of juist laat opgehaald worden en ik vang ze op als ze weglopen bij hun activiteit. Dan maak ik even een praatje met ze of ik geef ze een knuffel en dan is het meestal wel weer goed. Op donderdag geef ik aerobics en dat is echt een feestje, iedere les is weer bijzonder. Iedereen doet op zijn eigen manier en naar eigen vermogen mee. In het tweede gedeelte mogen ze om de beurt zelf een liedje uitkiezen en worden er hele toneelstukken opgevoerd. Ze zijn dan de 'dancing queen' van Abba of Michael Jackson. Schitterend! Wij dansen dan allemaal gezellig mee.

Ik mis op dit moment de deelnemers ontzettend nu alles is gestopt door de coronacrisis en zij missen mij. Ik skype nu dus maar iedere week een uurtje met ze, dat vinden ze geweldig maar we kunnen bijna niet wachten totdat de activiteiten weer mogen beginnen. Sommige mensen hebben door de coronacrisis veel minder contact met hun familie en gaan nog maar zelden de deur uit dus voor hen is dat heel moeilijk. Het klinkt misschien raar maar voor mij is het ook erg moeilijk omdat werken met hen mij altijd een beetje gelukkiger maakt. Ze hebben allemaal een speciaal plekje in mijn hart.

Ze hebben allemaal een speciaal plekje in mijn hart.

Ik heb zelden vervelende ervaringen met hen terwijl ik dan hoor van de woonbegeleiders dat ze moeilijk gedrag vertonen. Zodra ze hier binnen zijn, zijn ze 'uit' en gaan we leuke dingen doen. Vrijwel alles is op te lossen met een knuffel of een vriendelijk woord. Voor de deelnemers zijn deze avonden vaak hun enige uitje, zij kunnen niet zelfstandig naar de bioscoop ofzo. Ook voor mij zijn die avonden even een ontsnapping aan mijn dagelijkse zorgen en verantwoordelijkheden. Het laadt mij op en dan kan ik er weer tegenaan. Net zoals ik hen voor 100% accepteer zoals ze zijn doen ze dat bij mij ook, ik krijg zoveel liefde van ze. Voor mij zijn het in de eerste plaats mensen en daarnaast hebben ze een beperking.

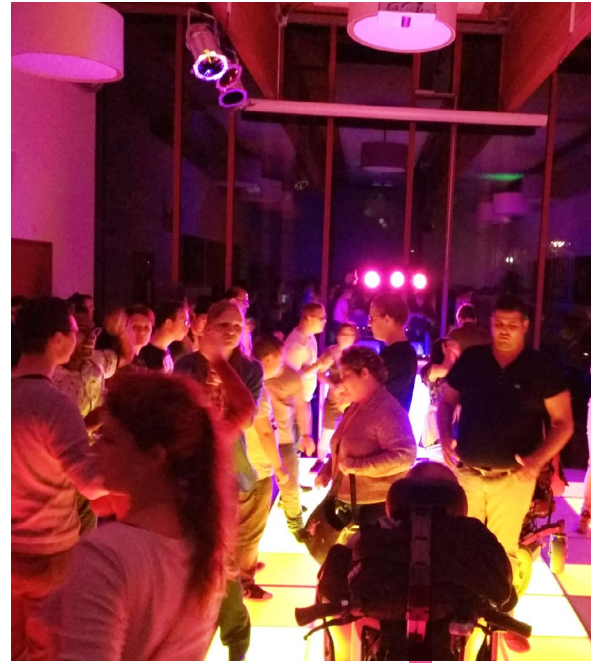
Ik doe dit werk nog niet eens zo lang, nog maar drie of vier jaar. Ik ben er min of meer toevallig via een vriendin ingerold maar ik hoor gewoon bij het VTV en zal er ook nooit mee stoppen. Als er mensen worden gevraagd om te helpen met het zomerfeest of de bingo of wat dan ook dan reageer ik niet eens, ze weten toch wel dat ik erbij ben en dat ze op me kunnen rekenen.”

Deelnemer VTV Disco en de Vriendengroep

“Het lukte me zelf nooit om vrienden te maken. Ik voelde me dan weleens alleen. Ik denk dat het komt doordat ik iets ergs meegemaakt heb vroeger dat ik het moeilijk vind maar misschien komt het ook wel omdat ik op mijn vader lijk; hij uit zijn gevoelens ook niet zo. Sinds ik vorig jaar lid ben geworden van de Vriendengroep van het VTV voel ik me opeens niet meer zo alleen. We gaan dan samen leuke dingen doen zoals naar de film, bowlen of pannenkoeken eten. We gingen ook wel eens naar de stad om gewoon wat te drinken. Er zijn dan ook twee vrijwilligers mee en die vragen dan hoe het met iedereen gaat en dan wordt het al snel heel gezellig. Ik kijk er heel erg naar uit dat we weer mogen afspreken door het coronavirus want ik mis het nu wel. De begeleidster van het VTV heeft er wel voor gezorgd dat we online met elkaar afspreken en dat is ook gezellig maar wel een stuk saaier. Gelukkig heb ik iedere ochtend mijn werk nog bij de supermarkt. Daar zorg ik ervoor dat alles keurig netjes is en dat gaat heel goed want elke keer vragen ze me weer voor andere klusjes.

De zomerdisco van het VTV vind ik ook heel leuk. Een keer ben ik echt helemaal losgegaan toen mijn favoriete band ‘De Kraaien’ optraden. Ik had mijn moeder ook meegenomen. Normaal gesproken dans ik niet omdat ik vind dat ik niet kan dansen maar toen kon me dat niks schelen. Nu is het altijd leuk om naar de disco te gaan omdat ik daar nu ook de mensen van de vriendengroep weer zie. Het zijn eigenlijk allemaal wel echte vrienden van me geworden en het zijn er best veel! Soms zie ik ook weleens iemand buiten de groep om. Ik heb sinds kort ook een vriendin die hier ook woont in de Haagsche Bluf (woonlocatie Middin). Ik vind haar heel leuk en speciaal. Ik denk wel dat het geholpen heeft dat ik nu de Vriendengroep heb dat ik me beter voel en beter kan praten over gevoelens.

Ik geef mijn leven nu het cijfer 20. Tot 2017 gaf ik het een 10 omdat ik toen altijd mee mocht helpen met de shows met de monstertrucks en dat was mijn droom. Sinds het ongeluk in Haaksbergen met de monstertruck die het publiek inreed doe ik dat niet meer maar ik mis dat heel erg. Gelukkig kan ik hier nu over praten in de Vriendengroep en dat helpt.”

Sinds ik vorig jaar lid ben geworden van de Vriendengroep van het VTV voel ik me opeens niet meer zo alleen.

jarig bestaan VTV Delft

In 2019 bestond de VTV
vrijtijdsbesteding voor
mensen met een beperking
in Delft 60 jaar!!!

VTV is ooit opgericht door
het Gespecialiseerd Jeugd-
en Volwassen Werk (GJVW)
en later in 1979 bekend
geworden onder de naam
Kiwi.

Uiteraard moest dit heugelijke feit gevierd worden!

In juni was er een groot feest voor alle deelnemers in het VTV vrijetijdscentrum
De Wipmolen gehouden. Aangekleed met allerlei foodkraampjes, een goochelaar, een
artiest en allerlei spelmogelijkheden. Iedereen heeft genoten!

Voor de vrijwilligers was er in september een gezellige borrel bij Onder Ons!

Al met al een gebeurtenis
om met veel plezier
op terug te kijken!

Activiteiten

*Carnaval, pretpark of creatief
bezig zijn met verf*

Regio Den Haag

VTV regio Den Haag / Parkoers
Marie Heinenweg 3
2533 SX Den Haag
Telefoon: 070 - 305 19 19
E-mail: vtvdenhaag@vtvzhn.nl

Regio Delft

VTV regio Delft
Prof. Krausstraat 71b
2628 JR Delft
Telefoon: 015 - 261 86 48
E-mail: vtvdelft@vtvzhn.nl

Regio Leiden

VTV regio Leiden
Rijnsburgersingel 60
2316 XX Leiden
Telefoon: 071 - 523 08 00
E-mail: vtvleiden@vtvzhn.nl

Daar doe ik aan mee!

meefellen
en meedoen

www.wijzijnavtv.nl